

[Jørgen Jensen.]

arbejdere, og derfor er det efter min opfattelse ikke tilfredsstillende, når ministeren siger, at skulle der komme nye problemer, kan man gå til arbejdsretten eller et andet sted igen, det løser ikke problemet, og så får vi en ny situation, hvor vi ikke får post ud. Derfor vil jeg godt have uddybet, hvordan man vil sikre, at ledelsen får mulighed for at drive postvæsenet på en sådan måde, at vi ikke får de konflikter.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Steen Folke* (VS) til ministeren for offentlige arbejder:

„Kan ministeren acceptere, at generaldirektøren for post- og telegrafvæsenet fyrer en lovligt valgt tillidsmand og derigennem fremprovokerer aktioner, som forstyrrer driften og generer kunderne?“

(Spm. nr. 434).

Skriftlig begrundelse.

Afskedigelsessagen mod tillidsmand Frank Nielsen i omlæsningen på hovedpostkontoret hviler på det spinklest mulige grundlag. Det fremgår tydeligt af generaldirektoratets anklageskrift mod Frank Nielsen, at det, man først og fremmest har imod ham, er, at han virkelig forsøger at varetage sine kammeraters interesser.

I anklageskriftet hedder det bl. a., at han i kraft af sin status som tillidsmand på ny har forsøgt i overværelse af kolleger at stille sig i positur over for en arbejdsleder på et usagligt grundlag. Grundlagets usaglighed kan i høj grad diskuteres, men det lyser ud af anklagen, at ledelsen i det hele taget er utilfreds med, at Frank Nielsen stiller sig i positur, dvs. forsøger at være tillidsmand for sine kammerater nok så meget som for ledelsen.

For at slippe af med Frank Nielsen har generaldirektoratet ikke undset sig for at medtage helt bagatelagte anklagepunkter, f. eks. at han har holdt en uretmæssig kaffe-pause den 23. februar 1976.

På baggrund heraf er det ikke uforståeligt, at de postarbejdere, der har valgt Frank Nielsen til tillidsmand, føler sig nødsaget til ataktionere for at forhindre, at han bliver fyret.

Steen Folke (VS):

Det er jo et spørgsmål, der drejer sig om den samme sag som det foregående spørgsmål, og siden jeg stillede dette spørgsmål, er der altså sket det, at den faglige voldgift med sin kendelse har erkendt det, som jeg fremhævede i min skriftlige begrundelse for spørgsmålet, nemlig at der var tale om en afskedigelsessag på det tyndest mulige grundlag.

I begrundelsen fra generaldirektoratet står der bl. a. noget om, at den pågældende tillidsmand havde stillet sig i positur, som det hedder, ved flere lejligheder, og det lyser ud af hele den afskedigelsessags motivering, at det, man virkelig havde noget imod i generaldirektoratet, var, at det var en tillidsmand, som stillede sig i positur, det vil sige, som forsøgte at varetage sine kammeraters interesser. Tillidsmandsinstitutionen er jo lidt tvetydig, og det er klart, at ledelsen altid gerne vil forsøge at bruge tillidsmændene til at holde ro og orden på arbejdspladsen, men her er altså en tillidsmand, som virkelig har forsøgt at bruge sin position til at varetage kammeraternes interesser, og så har generaldirektoratet altså ment, at han skulle fyres.

Det er baggrunden for det spørgsmål, jeg har stillet, om ministeren kan acceptere en sådan fyring af en lovlig tillidsmand; også jeg mener, at det er helt klart, at det er generaldirektoratet, som har skylden for de forstyrrelser i driften, som er kommet ud af denne sag.

Ministeren for offentlige arbejder (*Niels Matthiasen*):

Sagen er afgjort, men jeg vil gerne understrege, at i forbindelse med overenskomsten mellem post- og telegrafvæsenet og Specialarbejderforbundet i Danmark er der aftalt bestemmelser om tillidsmandsinstitutionen. I henhold hertil skal afskedigelse af en tillidsmand begrundes i, som det siges, tvungne årsager, og post- og telegrafvæsenet skal give et opsigelsesvarsel på 4 måneder. Såfremt afskedigelsen er begrundet i arbejdsmangel eller alvorlige forseelser, bortfalder varselspligten. Der er også aftalt en procedure, som skal følges, når post- og telegrafvæsenet måtte finde, at der foreligger tvungne årsager til opsigelse af en tillidsmand.